Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26366
Copyright: Admont, Benediktinerstift

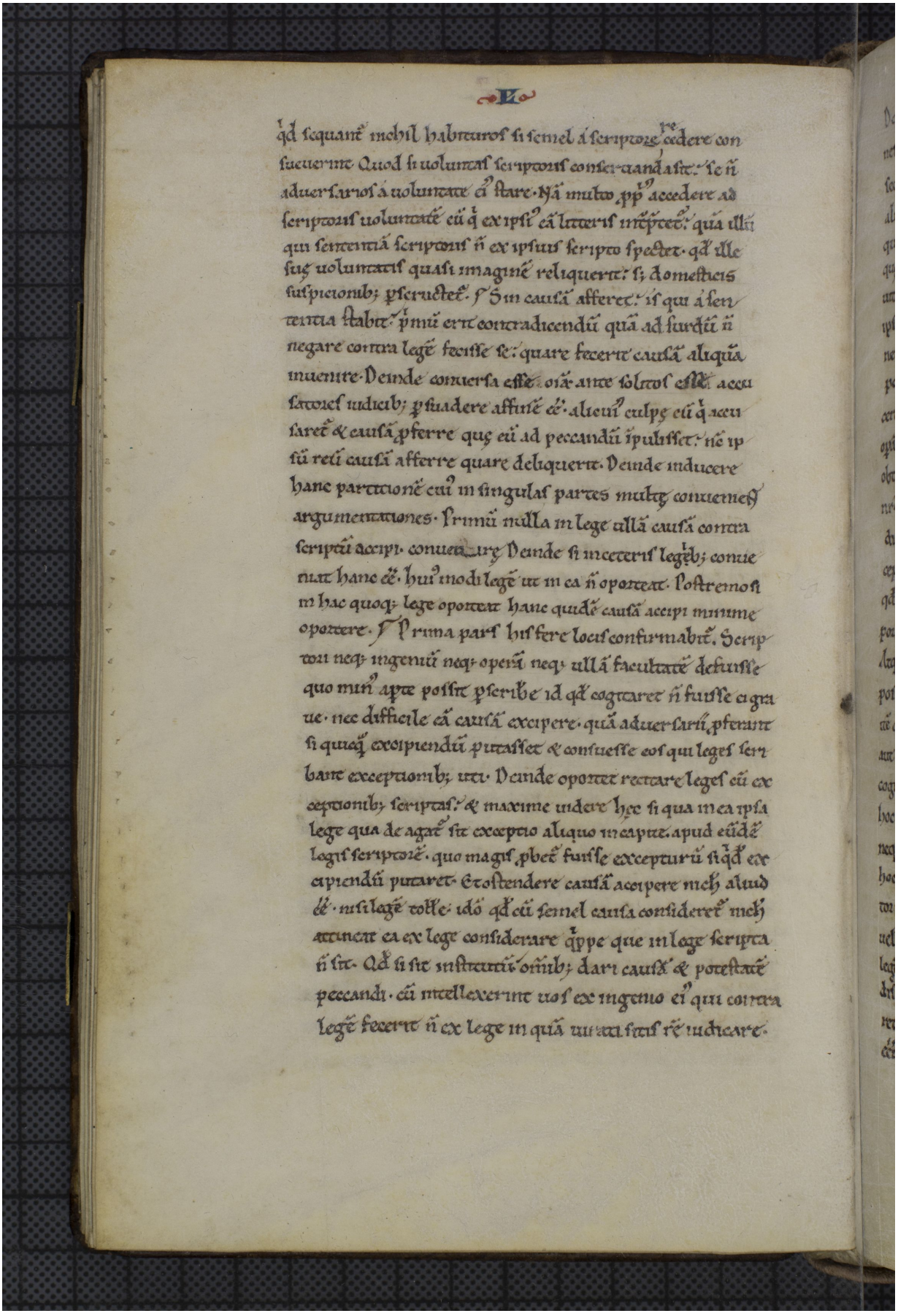

qđ sequant̃ nichil habituros si semel à scriptore cedere con
sueuerint Quod si uoluntas scriptoris conseruanda sit. se ñ
aduersurios à uoluntate ei⁹ stare. Nã multo pp⁹ accedere ad
scriptoris uoluntatẽ eũ q̃ ex ipsi⁹ eã litteris mẽpreẽd. quã illi
qui sententiã scriptoris ñ ex ipsius scripto spectet. qđ ille
suę uoluntatis quasi imaginẽ reliquerit. si; domesticis
suspitionib; pserutet. S Sm causã afferet. si qui à sen
tentia stabit. pmũ erit contradicendũ quã ad iurdicũ ñ
negare contra legẽ fecisse se. quare fecerit causã aliquã
inuenire. Deinde conuersa esse oiã ante iolitos esse accu
satores iudicib; pstadere affirmẽ ei. alicui⁹ culpę eũ q̃ accu
saret & causã pferre quę eũ ad peccandũ ipulisset. nẽ ip
sũ reũ causã afferre quare deliquerit. Deinde inducere
hanc partitionẽ eui⁹ in singulas partes multę conuenies
argumentationes. S primũ nulla in lege ullã causã contra
scriptũ accipi. conuenit⁹ę Deinde si in ceteris legib; conue
niat hanc ee. hui⁹ modi legẽ ut in ea ñ oporteat. Postremo si
in hac quoq; lege oporteat hanc quidẽ causã accipi minime
oportere. S Prima pars hui⁹ fere locis confirmabit. Scrip
tori neq; ingenũ neq; operi neq; ullã facultatẽ defuisse
quo min⁹ apte posset pscribere id qđ cogitaret ñ fuisse gra
ue. nec difficile ea causã excipere. quã aduersarii pferunt
si quaq̃ excipiendũ putasset & consuesse eos qui leges ser
bant exceptionib; uti. Deinde oportet rectare leges eũ ex
ceptionib; scriptas. & maxime uidere hęc si qua in ea ipsa
lege qua de agat̃ sit exceptio aliquo in capite. apud eũdẽ
legis scriptorẽ. quo magis pbet̃ fuisse excepturũ si qđ ex
cipiendũ putaret. Et ostendere causã accipere nich aliud
ee. nisi legẽ tollere. idõ qđ eũ semel causa considerei nich
attinuerit ea ex lege considerare q̃ppe que in lege scripta
ñ sit. Qđ si sit instituti⁹ oñib; dari causã & potestatẽ
peccandi. cũ intellexerint uos ex ingenio ei⁹ qui contra
legẽ fecerit ñ ex lege in quã uti reus rẽ iudicare.